

សារៈសំខាន់នៃវិបដ្ឋការ

Eddie Dorotan, MD, MPA

វគ្គបណ្តុះបណ្តាលលើកទី២ស្តីអំពីការទទួលខុសត្រូវសង្គម

ទីក្រុងភ្នំពេញ កម្ពុជា

១៨ វិច្ឆិកា ២០០៨



តើអ្វីទៅជាវិធីបង្កការ

- គឺជាការផ្ទេរអំណាចគ្រប់គ្រង និងការទទួលខុសត្រូវសម្រាប់មុខងារសាធារណៈពីរដ្ឋបាលថ្នាក់កណ្តាលទៅឱ្យថ្នាក់ក្រោម ឬ រដ្ឋបាលឯករាជ្យដែលមានកម្រិតច្បាស់លាស់អង្គការ និង/ឬ វិស័យឯកជនណាមួយ



ប្រភេទផ្សេងៗនៃវិបស្សការ

- ផ្នែកនយោបាយ
- ផ្នែករដ្ឋបាល
- ផ្នែកសារព័ត៌មាន
- ផ្នែកទីផ្សារ



វិបស្សនាការផ្នែកនយោបាយ

- ផ្តល់ឱ្យប្រជាពលរដ្ឋ ឬអ្នកតំណាងដែលបានជ្រើសរើសនូវ **អំណាចបន្ថែម**ក្នុងការធ្វើសេចក្តីសម្រេចលើកិច្ចការសាធារណៈ
- ផ្តល់ឱ្យប្រជាពលរដ្ឋ ឬ អ្នកតំណាងដែលបានជ្រើសរើសនូវ **ឥទ្ធិពលបន្ថែម**ក្នុងការបង្កើត និងការអនុវត្តគោលនយោបាយផ្សេងៗ
- ធ្វើឱ្យប្រជាពលរដ្ឋ **យល់ដឹងប្រសើរជាងមុន** ពីអ្នកតំណាងនយោបាយរបស់ខ្លួន ហើយធ្វើឱ្យមន្ត្រីដែលបានជ្រើសរើសនោះយល់ដឹងបានប្រសើរជាងមុនអំពីតម្រូវការ និងការចង់បានរបស់ ប្រជាពលរដ្ឋ
- តម្រូវឱ្យមានកំណែទម្រង់ធម្មនុញ្ញ ឬ **កំណែទម្រង់ច្បាប់** ការរីកចម្រើននៃ **គណបក្សនយោបាយ**បែបពហុបក្ស ការពង្រឹងច្បាប់ ការបង្កើតស្ថាប័ននយោបាយតាមមូលដ្ឋាន និងជំរុញឱ្យមានក្រុមដែលចាប់អារម្មណ៍លើវិស័យសាធារណៈ ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព



វិស័យការងាររដ្ឋបាល

- ស្វែងរកការបែងចែកសារជាថ្មីនៃ **អំណាចគ្រប់គ្រង ការទទួលខុសត្រូវ និង ធនធានហិរញ្ញវត្ថុ**សម្រាប់ផ្តល់នូវសេវាសាធារណៈក្នុងចំណោមរដ្ឋបាលថ្នាក់ខុសៗគ្នា
- ការផ្ទេរការទទួលខុសត្រូវសម្រាប់**ការរៀបចំផែនការ ការធ្វើហិរញ្ញប្បទាននិង ការគ្រប់គ្រង**នៃប្រតិបត្តិសាធារណៈ**មួយចំនួន**ពីរដ្ឋបាលថ្នាក់កណ្តាល និងភ្នាក់ងារមួយចំនួនទៅកាន់ស្ថាប័នតាមមូលដ្ឋាន ស្ថាប័នក្រោមបង្គាប់នានា ឬ ថ្នាក់មូលដ្ឋាននានា អាជ្ញាធរសាធារណៈពាក់កណ្តាលស្វ័យ័ត ឬសាជីវកម្មនានា ឬអាជ្ញាធរតាមតំបន់ ឬតាមមុខងារ ។
- ប្រភេទទាំង៣ មាន : **វិសហមជ្ឈការ ការផ្តល់សិទ្ធិអំណាច ការផ្ទេរសិទ្ធិអំណាច**



វិសហមជ្ឈការ

- ត្រូវបានគេចាត់ទុកជាទម្រង់ដែលខ្សោយបំផុតនៃវិសហមជ្ឈការ ហើយវាត្រូវបានគេប្រើនៅក្នុងរដ្ឋសហព័ន្ធមួយចំនួន
- ធ្វើការបែងចែកសារជាថ្មីនូវអំណាចក្នុងការធ្វើការសម្រេចចិត្ត និងការទទួលខុសត្រូវលើផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុ និងការគ្រប់គ្រង ក្នុងចំណោមលំដាប់ថ្នាក់ផ្សេងៗនៃរដ្ឋបាលថ្នាក់ *កណ្តាល*
- អាចផ្លាស់ប្តូរបានត្រឹមតែការទទួលខុសត្រូវពីមន្ត្រីរដ្ឋបាលថ្នាក់កណ្តាលប៉ុណ្ណោះនៅក្នុងរាជធានីទៅកាន់អ្នកដែលធ្វើការនៅតាមតំបន់ តាមខេត្ត ឬ តាមស្រុក ឬ វាអាចបង្កើតឱ្យមានរដ្ឋបាលតាមមូលដ្ឋាន ឬសមត្ថភាពរដ្ឋបាលមូលដ្ឋានស្ថិតក្រោមការត្រួតពិនិត្យនៃស្រសួងរដ្ឋាភិបាលថ្នាក់កណ្តាល



ការផ្តល់សិទ្ធិអំណាច

- វាជាទម្រង់បន្ថែមនៃវិមជ្ឈការ
- រដ្ឋបាលថ្នាក់កណ្តាលផ្ទេរការទទួលខុសត្រូវសម្រាប់ការធ្វើការសម្រេចចិត្ត និងរដ្ឋបាលមុខងារសាធារណៈទៅឱ្យបណ្តាអង្គការពាក់កណ្តាលស្វ័យ័ត ដែលមិនគ្រប់គ្រងទាំងស្រុងដោយរដ្ឋបាលថ្នាក់កណ្តាល ប៉ុន្តែជាអ្នកទទួលខុសត្រូវចុងក្រោយ
- រដ្ឋបាលបែងចែកការទទួលខុសត្រូវ នៅពេលដែលគេបង្កើតសហគ្រាសសាធារណៈ សាជីវកម្ម អាជ្ញាធរលំនៅស្ថាន អាជ្ញាធរដឹកជញ្ជូន សេវាកម្មពិសេសតាមស្រុក សាលារៀនពាក់កណ្តាលស្វ័យ័តតាមស្រុក សាជីវកម្មអភិវឌ្ឍន៍តាមតំបន់ ឬស្ថាប័នអភិវឌ្ឍន៍គម្រោងពិសេសៗ ។ ជាធម្មតាអង្គការទាំងនេះមានសេរីភាពយ៉ាងច្រើនក្នុងការធ្វើការសម្រេចចិត្ត ។
- ពួកគេប្រហែលជាអាចគេចផុតពីកាតព្វកិច្ចដែលបុគ្គលិកបម្រើសេវាកម្មស៊ីវិលទៀងទាត់ទូទៅត្រូវទទួលខុសត្រូវ ហើយប្រហែលជាអាចទារថ្លៃ ពីអ្នកប្រើប្រាស់សេវាកម្មដោយផ្ទាល់បាន ។



ការផ្ទេរសិទ្ធិអំណាច

- ផ្ទេរអំណាចក្នុងការធ្វើសេចក្តីសម្រេច ហិរញ្ញវត្ថុ និងការងារគ្រប់គ្រងទៅឱ្យស្ថាប័នស្ម័គ្រចិត្តជាក់លាក់នានានៃរដ្ឋបាលមូលដ្ឋានដែលមានគោលជំហររួម ។
- ជាធម្មតាគឺផ្ទេរការទទួលខុសត្រូវសម្រាប់សេវាកម្មទៅឱ្យថ្នាក់ក្រុងដែលជ្រើសរើសអភិបាលក្រុង និងក្រុមប្រឹក្សាដោយខ្លួនគេផ្ទាល់ បង្កើនប្រាក់ចំណូលរបស់គេផ្ទាល់ ហើយមានអាជ្ញាធរឯករាជ្យដើម្បីធ្វើការម្រេចលើការវិនិយោគនានាបាន
- រដ្ឋបាលថ្នាក់មូលដ្ឋានមានព្រំដែនភូមិសាស្ត្រដែលត្រូវបានទទួលស្គាល់យ៉ាងច្បាស់លាស់ និងដោយស្របច្បាប់ដែលគេអាចប្រើប្រាស់អំណាចបាន និង ដែនកំណត់ដែលគេអាចអនុវត្តមុខងារសាធារណៈបាន ។
- នេះគឺជាប្រភេទនៃវិមជ្ឈការផ្នែករដ្ឋបាលដែលស្ថិតនៅក្រោមវិមជ្ឈការផ្នែកនយោបាយភាគច្រើន ។



វិមជ្ឈការផ្នែកសេវាពើពន្ធ

- ប្រសិនបើរដ្ឋបាលមូលដ្ឋាន និងអង្គការឯកជននានាត្រូវបន្តអនុវត្តមុខងារ
វិមជ្ឈការឱ្យមានប្រសិទ្ធភាពនោះ ពួកគេត្រូវតែមានកម្រិតចំណូលគ្រប់គ្រាន់
អាចជាចំណូលដែលទទួលបានពីមូលដ្ឋាន ឬ ចំណូលដែលទទួលបានពីការផ្ទេរពីរដ្ឋបាល
ថ្នាក់កណ្តាល ព្រមទាំងអំណាចក្នុងការធ្វើការសម្រេចចិត្តទៅលើការចំណាយផ្សេងៗ ។
- នៅក្នុងប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍជាច្រើនរដ្ឋបាលថ្នាក់មូលដ្ឋាន ឬ ស្ថាប័នរដ្ឋបាលនានា
មានអំណាចស្របច្បាប់ក្នុងការកំណត់ពន្ធ ប៉ុន្តែមូលដ្ឋាននៃពន្ធគឺមិនមានភាពខ្លាំង
ហើយការពឹងផ្អែកទៅលើឧបត្ថម្ភធនរបស់រដ្ឋបាលថ្នាក់កណ្តាលមានការពិបាក
ដែលធ្វើឱ្យគ្មានការអនុវត្តនូវអំណាចទាំងនោះ ។



វិមជ្ឈការផ្នែកសារពើពន្ធ

ទម្រង់នៃ វិមជ្ឈការសារពើពន្ធ:

- ស្វ័យហិរញ្ញប្បទាន ភាពធូរស្រាលនៃការចំណាយតាមរយៈការគិតថ្លៃពីអ្នកប្រើប្រាស់
- សហហិរញ្ញប្បទាន ការរៀបចំសាជាថ្មីនៃសហផលិតកម្មតាមរយៈដែលអ្នកប្រើប្រាស់ ចូលរួមនៅក្នុងការផ្តល់នូវសេវា និងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធតាមរយៈការចែកចាយនូវរូបិយវត្ថុ ឬ កម្លាំងពលកម្ម
- ការទទួលបានបន្ថែមនូវ ប្រាក់ចំណូលតាមមូលដ្ឋានតាមរយៈពន្ធលើព្រឡសម្បត្តិ ឬ ការលក់ ឬ ការគិតថ្លៃដោយប្រយោលផ្សេងៗ
- ការផ្ទេរអន្តររដ្ឋាភិបាលដែលផ្លាស់ប្តូរប្រាក់ចំណូលពិពន្ធដែលប្រមូលបានដោយ រដ្ឋបាលថ្នាក់កណ្តាល ទៅឱ្យរដ្ឋអំណាចមូលដ្ឋានដើម្បីប្រើប្រាស់ក្នុងគោលបំណង ជាក់លាក់ ឬ ជាទូទៅនានា
- ការផ្តល់សិទ្ធិក្នុងការខ្ចីពីក្រុង ហើយនិងការប្រមូលទាំងធនធានរបស់ជាតិ និងធនធាន រដ្ឋបាលមូលដ្ឋាន តាមរយៈការធានាប្រាក់កម្ចី ។



វិមជ្ឈការផ្នែកទីផ្សារ

- ទម្រង់ពេញលេញភាគច្រើននៃវិមជ្ឈការពីទស្សនវិស័យរបស់រដ្ឋាភិបាលគឺជា **ឯកជនភារ្យុបនីយកម្ម និងការកាត់បន្ថយការត្រួតត្រារបស់រដ្ឋាភិបាល** ព្រោះគេផ្លាស់ប្តូរការទទួលខុសត្រូវចំពោះមុខងារ **ពិស័យសាធារណៈ ទៅជាវិស័យឯកជន**
- ការធ្វើឯកជនភារ្យុបនីយកម្ម និងការកាត់បន្ថយការត្រួតត្រារបស់រដ្ឋគឺជាទូទៅគេធ្វើស្របគ្នាទៅនឹងសេរីភារ្យុបនីយកម្មសេដ្ឋកិច្ច និងគោលនយោបាយអភិវឌ្ឍន៍ទីផ្សារ
- គេអនុញ្ញាតឱ្យកិច្ចការដែលមានការទទួលខុសត្រូវជាចំបង ឬ ដោយផ្តាច់មុខដោយរដ្ឋាភិបាល អាចអនុវត្តបានដោយអ្នកជំនួញនានា ក្រុមសហគមន៍ សហករ សមាគមស្ម័គ្រចិត្តឯកជន និងបណ្តាអង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាលដទៃទៀត ។



ឯកជនភាវូបនីយកម្ម

- អាចរៀបរាប់ចាប់ពី ការផ្តល់ទំនិញ និងសេវាកម្ម ទៅឱ្យប្រតិបត្តិការសេរីនៃទីផ្សារ រហូតដល់ " ភាពជាដៃគូ នៃសាធារណៈ និងឯកជន " ដែលរដ្ឋាភិបាល និងវិស័យឯកជនធ្វើសហប្រតិបត្តិការជាមួយគ្នាក្នុងការផ្តល់ឱ្យនូវសេវាកម្ម ឬ ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ ។



ឯកជនភារ្យបនីយកម្ម

ឯកជនភារ្យបនីយកម្មអាចរួមមាន:

- អនុញ្ញាតឱ្យសហគ្រាសឯកជនដំណើរការមុខងារដែលពីមុនកាន់កាប់ផ្តាច់មុខដោយរដ្ឋាភិបាល
- ការប្តូរពីការផ្តល់ជូន ឬការគ្រប់គ្រងសេវាសាធារណៈ ដោយរដ្ឋាភិបាល ទៅឱ្យសហគ្រាស ពាណិជ្ជកម្មនានា
- ផ្តល់ហិរញ្ញប្បទានទៅឱ្យកម្មវិធីផ្នែកសាធារណៈ តាមរយៈទីផ្សារមូលធន (ជាមួយនឹងបទបញ្ជា ឬ វិធានការដែលគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីការពារស្ថានភាពដែលរដ្ឋបាលថ្នាក់កណ្តាលប្រឈមមុខនឹងកម្ចីទាំង នេះ) និងអនុញ្ញាតឱ្យអង្គការឯកជនចូលរួម
- ផ្ទេរការទទួលខុសត្រូវសម្រាប់ការផ្តល់សេវា ពីវិស័យសាធារណៈទៅឱ្យវិស័យឯកជនតាមរយៈ លក់ដូរ ។



ការផ្តល់សិទ្ធិអំណាច

- វាកាត់បន្ថយការរឹតបន្តឹងនៃច្បាប់ដោយអនុញ្ញាតឱ្យមានការចូលរួមពីវិស័យឯកជននៅក្នុងការផ្តល់សេវាសាធារណៈ ឬ អនុញ្ញាតឱ្យមានការប្រកួតប្រជែង ក្នុងចំណោមអ្នកផ្តល់សេវាឯកជន ដែលកាលពីពេលមុនធ្លាប់តែផ្តល់ដោយរដ្ឋាភិបាល ឬដោយក្រុមហ៊ុនផ្តាច់មុខ
- ក្នុងរយៈពេលប៉ុន្មានឆ្នាំថ្មីៗនេះ ឯកជនភារូបនីយកម្ម និងការកាត់បន្ថយការគ្រប់គ្រងដោយរដ្ឋ បានក្លាយទៅជាជម្រើសដែលគួរឱ្យទាក់ទាញសម្រាប់រដ្ឋាភិបាលក្នុងការអភិវឌ្ឍប្រទេស ។
- រដ្ឋបាលមូលដ្ឋានកំពុងធ្វើឯកជនភារូបនីយកម្មដោយដកចេញនូវបញ្ញត្តិស្តីពីសេវា ឬកិច្ចការរដ្ឋបាល ។



ការជ្រើសរើសយកទម្រង់វិបស្សការដែលសមស្របបំផុត (ហេតុអ្វីត្រូវជ្រើសរើសវិបស្សការ?)

- ពង្រីកការចូលរួមក្នុងវិស័យនយោបាយ សេដ្ឋកិច្ច និងសកម្មភាពសង្គមនានាក្នុងការអភិវឌ្ឍរបស់ប្រទេសជាតិ ។
- ជួយបន្តរបន្ថយដល់ភាពតឹងតែងក្នុងការធ្វើសេចក្តីម្រេច
- ជួយកាត់បន្ថយនីតិវិធីការិយាធិបតេយ្យ
- បង្កើននូវការគិតរបស់មន្ត្រីរដ្ឋាភិបាលចំពោះលក្ខខណ្ឌ និងតម្រូវការតាមមូលដ្ឋាន ។
- សេវាកម្មចូលដល់តំបន់តាមមូលដ្ឋានច្រើនជាងមុន



ហេតុអ្វីត្រូវជ្រើសរើសវិមជ្ឈការ?

- អនុញ្ញាត ឱ្យមានតំណាងផ្នែកនយោបាយកាន់តែច្រើនជាងមុន សម្រាប់ការផ្លាស់ប្តូរផ្នែកនយោបាយ ក្រុមជនជាតិសាសនា និងក្រុមវប្បធម៌ក្នុងការធ្វើសេចក្តីសម្រេច
- ជួយបន្ថយបន្ថយដល់អ្នកគ្រប់គ្រងថ្នាក់កំពូលនានានៅក្នុងក្រសួងរបស់រដ្ឋាភិបាលលើកិច្ចការ “ដដែលៗ” ទៅគិតគូរលើគោលនយោបាយវិញ ។
- បង្កើតនូវចំណុចផ្តោតនៃភូមិសាស្ត្រមួយនៅតាមថ្នាក់មូលដ្ឋានសម្រាប់សម្របសម្រួលដល់កម្មវិធីថ្នាក់ជាតិ ថ្នាក់រដ្ឋ ថ្នាក់ខេត្ត ថ្នាក់ស្រុក និងថ្នាក់មូលដ្ឋានឱ្យកាន់តែមានប្រសិទ្ធភាព និងអាចផ្តល់នូវឱកាសប្រសើរជាងមុនសម្រាប់ការចូលរួមពីប្រជាជននៅក្នុងការធ្វើសេចក្តីសម្រេច ។
- វិមជ្ឈការអាចនាំឱ្យមានកម្មវិធីដែលមានលក្ខណៈ បង្កើតថ្មី លក្ខណៈច្នៃប្រឌិត និងលក្ខណៈឆ្លើយតបបន្ថែមទៀតដោយអនុញ្ញាតឱ្យមាន “ការពិសោធនៅតាម” មូលដ្ឋាន ។
- វាក៏អាចបង្កើននូវស្ថេរភាពនយោបាយ និងការបង្រួបបង្រួមជាតិដោយអនុញ្ញាតឱ្យប្រជាពលរដ្ឋទទួលបាននូវកម្មវិធីសាធារណៈក្នុងការគ្រប់គ្រងបានប្រសើរជាងមុននៅតាមថ្នាក់មូលដ្ឋាន ។



គុណវិបត្តិធំៗ

- អាចមិនមានប្រសិទ្ធភាព ជាពិសេសចំពោះសេវាកម្មដដែលៗតាមមូលដ្ឋាន ។
- វាអាចបណ្តាលឱ្យមានការធ្លាក់ចុះនៃមាត្រដ្ឋានសេដ្ឋកិច្ច និងការគ្រប់គ្រងលើធនធានហិរញ្ញវត្ថុដែលខ្វះខាត ពីសំណាក់រដ្ឋបាលថ្នាក់កណ្តាល ។
- ផ្នែករដ្ឋបាល ឬសមត្ថភាពបច្ចេកទេសដែលខ្សោយនៅតាមថ្នាក់មូលដ្ឋានអាចប៉ះពាល់ដល់សេវាដែលកំពុងត្រូវបាន គេចែកចាយកាន់តែលែងមានប្រសិទ្ធភាព នៅក្នុងតំបន់មួយចំនួននៅក្នុងប្រទេស ។
- ការទទួលខុសត្រូវផ្នែករដ្ឋបាលអាចត្រូវបានផ្ទេរទៅកាន់ថ្នាក់មូលដ្ឋានដោយមិនមានធនធានហិរញ្ញវត្ថុគ្រប់គ្រាន់ ហើយធ្វើឱ្យការបែងចែក និងការផ្តល់សេវាកម្មដែលមានសមភាពកាន់តែពិបាកឡើង ។
- វិមជ្ឈការពេលខ្លះ ធ្វើឱ្យការសម្របសម្រួលគោលនយោបាយថ្នាក់ជាតិកាន់តែស្មុគស្មាញថែមទៀត ហើយអាចឱ្យអ្នកមានអំណាចនៅមូលដ្ឋានចាប់យកនូវអំណាចទាំងនោះ ។ ជាមួយគ្នានេះផងដែរ ធ្វើឱ្យមានភាពដែលមិនជឿជាក់រវាងវិស័យ សាធារណៈ និងឯកជនដែលបណ្តាលឱ្យ ការសម្របសម្រួលនៅថ្នាក់មូលដ្ឋានកាន់តែខ្សោយទៅៗ ។



អ្វីដែលត្រូវធ្វើ

- អ្នករៀបចំផែនការគម្រោង និងកម្មវិធីត្រូវតែមានសមត្ថភាពអាចវាយតម្លៃទៅលើ **ភាពខ្លាំង និងភាពខ្សោយ**នៃអង្គការទាំងផ្នែកឯកជន និងផ្នែកសាធារណៈក្នុងការប្រតិបត្តិមុខងារប្រភេទផ្សេងៗគ្នា ។
- នៅមុនពេលបង្កើតគម្រោងលម្អិតសម្រាប់វិមជ្ឈការ គេត្រូវតែវាយតម្លៃទៅលើកម្រិត **នៃការរៀបចំដែលទាបបំផុតនៃរដ្ឋបាលដែលមានមុខងារអាចត្រូវបានបំពេញដោយមានប្រសិទ្ធភាព និងទម្រង់ដែលសមស្របបំផុតនៃឯកជនភារ្យូបនិយកម្ម** ។



អ្វីដែលត្រូវធ្វើ

- មជ្ឈការ និងវិមជ្ឈការគឺ មិនមែនជាលក្ខខណ្ឌ “ដែលអាចជ្រើសរើសមួយហើយចោលមួយនោះទេ” ។
- នៅក្នុងប្រទេសភាគច្រើន តុល្យភាពនៃមជ្ឈការ និងវិមជ្ឈការ គឺមានសារៈសំខាន់ណាស់ក្នុងការអនុវត្តមុខងាររដ្ឋបាលឱ្យមានប្រសិទ្ធភាពនិងប្រសិទ្ធផល ។
- មិនមែនគ្រប់មុខងារទាំងអស់ គួរត្រូវធ្វើហិរញ្ញប្បទាននិងគ្រប់គ្រងតាមរបៀបផ្ទេរអំណាចនោះទេ ។



អ្វីដែលត្រូវធ្វើ

- ទោះបីជារដ្ឋបាលថ្នាក់ជាតិផ្ទេរការទទួលខុសត្រូវក៏ដោយ ក៏គេតែងតែរក្សានូវ **គោលនយោបាយ និងតួនាទីគ្រប់គ្រងដែលសំខាន់ទុកនៅដែរ** ។
- គេត្រូវតែបង្កើត ឬ រក្សានូវ **"លក្ខខណ្ឌជាជំនួយ"** ដែលអនុញ្ញាតឱ្យស្ថាប័នរដ្ឋបាល ថ្នាក់មូលដ្ឋាន ឬ អង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាលឱ្យទទួលខុសត្រូវបន្ថែមទៀតដែរ ។
- បង្កើតនូវគោលនយោបាយ និងបទបញ្ជាថ្នាក់ជាតិដែលសមស្រប ហើយមានប្រសិទ្ធភាពសម្រាប់ វិមជ្ឈការ និងពង្រឹងសមត្ថភាពស្ថាប័នតាមមូលដ្ឋានដើម្បីទទួលខុសត្រូវចំពោះមុខងារថ្មី ។
- ភាពជោគជ័យនៃវិមជ្ឈការជាញឹកញាប់តែងតែពឹងផ្អែកយ៉ាងខ្លាំងលើការបណ្តុះបណ្តាលមន្ត្រី ទាំងថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់មូលដ្ឋានអំពីរដ្ឋបាលបែបវិមជ្ឈការ ។
- **ជំនួយផ្នែកបច្ចេកទេស** ជារឿយៗតែងតែត្រូវការសម្រាប់រដ្ឋបាលថ្នាក់មូលដ្ឋានដូចជា សហគ្រាស ឯកជន និងក្រុមមិនមែនរដ្ឋាភិបាលតាមមូលដ្ឋាននៅក្នុងការធ្វើគម្រោង ការធ្វើហិរញ្ញប្បទាននិងការគ្រប់គ្រងមុខងារវិមជ្ឈការផ្សេងៗ ។

